

Սայաթ Նովա

Էշխը վառ կրակ

Ղափիա էսպես աշուղ օղլանի օգութլամա.
Արութինի ասաժ. լավն է:

Էշխը վառ կրակ է Էրվելով գու քա,
Շատ մարթ կոսն՝ յիս յարի յիդ ման գու քամ.
Էս դարդենն օվ չէ քաշի՝ վո՛ւչ քաշե,
Օվ յար սիրե, է՛լ չասե թե՛ ջան գու քամ:

Շատ մարթ կա՝ է՛ն գըլխեն սըրտում ունե դամ.
Բագի մարթ չէ քաշի, Էշխենն է խամ.
Ինչ ասիս կոնիյ տա՝ սերն է անըսկամ.
Հալվեցա, մաշվեցա, էլ ի՛նչ ջան գու քամ:

Էշխը վուր կա՝ հագար բաբաթ հանգ ունե,
Ուշկ ու միտկը կու քընեցնե՝ բանգ ունե.
Բըռնաժը չի թողնի՝ դայիմ չանգ ունե,
Էնդու համա՝ խան յիդ կեհամ, խան գու քամ:

Թե դուն Էշխի հիդ ման գալը հարցընիս
Չի դիմանա Բոստում Ջալը՝ հարցընիս.
Թե բեմուրվաթ յարի հալը հարցընիս,
Ասում է թե՛ սուլթան գու քամ, խան գու քամ:

Սայաթ Նովեն ասաց՝ շատի ջանք դրի,
Մե բափա չը տեսա հում կաթնակիրի.
Օվ օր ինձ չի սիրի՝ յիս էլ չիմ սիրի,
Մերը սեր կու բերե՝ սիրեկան գու քամ: